

KRÅKEDANSEN

1. Kråkedansen dansa vi
och jorden är fast under.
Ingen fågel flyger högre
än kråkan då hon sjunger.
2. Jag går uti min örtagård
ty tiden görs mig lång,
där blev jag de nässler var
ibland de röde rosor.
3. Jag tog de nässler i min hand
och kasta' över gärdet.
Nu haver jag mig så illa bränt
allt för min hjärtlig kära.
4. Min kärast har mig brevet sänt,
det är så illa skrivet.
Hon har en ann kärar än mig
och vill mig övergiva.
5. Om hon mig övergiva vill,
det sköter jag intet uppå.
Aldrig regnar det så,
fast att solen icke skina må.

6. Min käraste i dansen går
allt som en morgonstjärna.
Där står jag och ser uppå,
jag unnar det så gärna.

7. Tag en vän, hav honom kär,
men en och icke flera.
Så gör jag all kärstan min,
det skall mig ingen förneka.

/Dansvisa från 1600-talet./